

- Fax -

1503

XIX/79/17.02.2016

"Consiliul Superior al Magistraturii este garantul Independenței Justiției"
(art. 133 alin. I din Constituție,
republicată)

16 02 22

Sr. GM

Nr. 2471/2016
17.02.2016

Domnului Cătălin BOBOC,
Președintele Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunitate și validări a
Senatului României

Stimate domnule președinte,

Consiliul Superior al Magistraturii apreciază cooperarea interinstituțională drept esențială pentru eficientizarea și asigurarea unui înalt nivel de independență și de transparență a sistemului judiciar, acesta reprezentând un domeniu ce presupune efortul comun al tuturor puterilor statului, în limitele atribuțiilor ce le sunt conferite de Constituție și celelalte acte normative.

Consiliul Superior al Magistraturii are îndatorirea de a se implica activ în aspectele care privesc autoritatea judecătoarească, în strictă conformitate cu litera și spiritul actelor normative care guvernează Justiția română și în directă conlucrare cu celelalte puteri ale statului de drept.

În acest context, în legătură cu adresa dumneavoastră nr. XIX/249/29.01.2016, referitoare la Propunerea legislativă privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite (L450/2015), aflată pe rolul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunitate și validări, vă comunicăm că solicitarea dumneavoastră a fost analizată de Comisia I - „Independența și responsabilizarea justiției, eficientizarea activității acesteia și creșterea performanței judiciare, integritatea și transparenta sistemului judiciar” în ședința din 17 februarie 2016.

Sub un prim aspect, care vizează chestiuni de ordin procedural, Comisia a reținut următoarele:

Referitor la art. 7 alin. (2) și art. 8 din propunerea legislativă, s-a observat că acestea instituie o procedură de urgență pentru contestarea notificării și pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor. Această procedură presupune că judecata se face de urgență și cu citarea părților, în termen de 10 zile de la înregistrarea contestației, la judecătoria de la domiciliul debitorului.

Cu privire la aceste dispoziții, s-a considerat că instituirea unei proceduri de urgență trebuie să asigure garanțiile procesuale pentru un proces echitabil, respectiv timpul necesar elaborării și comunicării actelor procesuale, citării părților, pregătirii

*"Consiliul Superior al Magistraturii este garanțul independenței justiției"
(art. 133 alin. I din Constituție,
republicată)*

apărării și administrării probatoriorilor.

Comisia a observat că proponerea legislativă nu prevede în ce măsură sunt aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la îndeplinirea procedurii de verificare și regularizare a cererii, cuprinse în art. 200, cu referire la art. 194-197. Dacă acestea sunt aplicabile, atunci termenele prevăzute de proponerea legislativă nu vor putea fi respectate, iar dacă s-a dorit derogarea de la dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă, atunci acest fapt se impune a fi specificat în chiar cuprinsul art. 7 și 8 din proiect, întrucât mențiunca din cadrul art. 2 din proiect („dispozițiile prezentei legi se coroborează [...] eu Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă“) poate genera confuzii, în măsura în care acest proiect deroga de la regulile procedurale generale.

În plus, în concordanță cu argumentele expuse în cererea de reexaminare pe acest aspect, s-a apreciat că este posibil ca un termen redus pentru soluționarea acestor contestații să producă disfuncționalitate în activitatea instanțelor de judecată.

Referitor la art. 7 alin. (3) și art. 9, Comisia a constatat că termenul de apel declarat împotriva soluției pronunțate în contestație și cel declarat împotriva hotărârii prin care s-a constatat stingerea obligațiilor este de 7 zile și curge de la pronunțarea hotărârilor; or, pentru asigurarea garanțiilor unui proces echitabil s-a apreciat că ar trebui acordată și părții care, deși cîștigătoare, nu s-a infășurat la judecată, posibilitatea de a declara calea de atac de la data la care soluția i-a fost comunicată.

Totodată, referitor la art. 11, Comisia a apreciat că trebuie rezolvată, în acord cu principiul constituțional al neretroactivității legii, problema contractelor de credit încheiate anterior intrării în vigoare a legii.

Sub un al doilea aspect, care viziază fondul proponerii legislative, Comisia a reînțintat că schimbarea obiectului prestației stabilite printre-un contract nu se poate realiza în afara acordului de voință al părților.

Concluzia exprimată se fundamentează, în esență, pe argumente juridice care au în vedere că plata, ca modalitate de executare a obligațiilor, presupune în primul rînd executarea prestației la care debitorul s-a obligat față de creditor, creditorul neputând fi obligat să primească alt lucru decât acela pe care debitorul îl datorază. Astfel, dacă simpla schimbare a modalității de plată necesită acordul de voință al creditorului, cu atât mai mult acesta trebuie să existe în cazul schimbării obiectului obligației.

În același timp, chestiunea pusă în discuție trebuie abordată și sub aspectul riscului contractului.

Dacă obiectul contractului constă în remiterea unei sume de bani - care sunt bunuri de gen, fungibile - riscul pierderii sau deteriorării nu există; în schimb, transmiterea unui bun cert, individual determinat, prin dararea în plată în contul datoriei îl poate expune pe creditor riscului pierderii sau deteriorării bunului, iar acest risc trebuie asumat de creditor printre-un acord expres de voință pentru înlocuirea obiectului contractului.

Darea în plată este o formă atipică de novăție prin schimbarea obiectului obligației, cu particularitatea că la novăție înțelegerea intervine înaintea momentului plășii, în timp ce în cazul dării în plată acordul de voință are loc la data plășii. În oricare din situații însă, pentru a genera consecințe juridice este necesar acordul de voință și

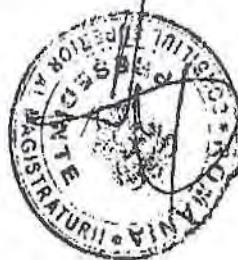

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

părților.

*Mulțumindu-vă pentru disponibilitatea pe care ați manifestat-o până în prezent
pentru a sprijini Consiliul Superior al Magistraturii, vă rugăm să primiți, domnule
președinte, expresia deplină noastră considerații.*

PREȘEDINTE,
Judecător Mircea Aron

3